

Bůh beh přirozený
ráčil promenyty,
jako král přemocný,
slib chtěl naplnyty,
Tobe o člověče padlý.

Anděl, posel slova,
slovo přines panne;
to jest Bůh předyve
s tělem spojil snadne,
Tebe, pane Jezukriste.

Což nám nepodobné,
rozumu temného,
to jest Bohu snadné,
ač jest cos nového,
Tobe, pane Jezukriste.

Záre vzešla ráno,
s sluncem se spojila,
to jest panne dáno,
by syna počala,
Tebe, pane Jezukriste.

Ty si ker zelený,
ohnem rozpálený,
ty si prut rozkvetlý,
nykdy neuvadlý,
mocný pane Jezukriste.

Tys ten vynný koren,
jímž hříšný obživen,
kterýž jest byl ranen,
a lstý dábla sveden,
bydla rajského sa vzdálen.

Eva, když jest jedla
jabko, ihned svédla
pokolený lidské,
dábłu jest poddané
skrže hríchy učinené.

Což jest Adam ztratyl,
pan Kristus navrátyl,
když se pro nás vteřil
z života narodyl,
z čistě, ctné panny Marie.

Ona jest ta schránka,
z tisícův vybraná,
prebłahoslavená
pána Krista matka,
pokorná panna Maria.

Pane Jezukriste,
synu z panny čistě,
učin pro vtelený,
Tvé svaté rozený,
smyľuj se nad namy všemy.

Chvála Bohu Otci
neskonále moci,
i Synu mylému,
i Duchu svatému,
na věky kraľujícímu.

1904.

Ze Zlína.

Kri-stus Syn Bo - ží, na-ro-dil se ny-ní z ži-vo-ta pa -
nen-ské - ho, vtě - lil se pro člo - vě - ka hříšné-ho.

(Ostatní slova v. Bart. II. 518).